Ədalət.- 3 may, №15.-S.12.

Ələsgər ƏLİOĞLU

GÖRÜNƏR

Ürəkdən bağlansan doğma ocağa,
Ruhun qətrə-qətrə hopar torpağa.
Yolunda ümidin dönsə çırağa
Qarşında gecə də gündüz görünər.

Damarında axan qan atlanarsa,
Ən uzaq mənzilin alınar qısa...
Xəyalın zirvəyə qanadlanarsa,
Dərə də, təpə də dümdüz görünər.

Beşiyin fikrində yırğalanmasa,
Ömrün qışdan çəhlim salarmı yaza!?
Palıd da torpağa arxalanmasa,
Tufanın gözündə köksüz görünər.

GEDİM

Mənşəyi bilinmir bəhər-barın da,
Böhtan yuva qurur budaqlarında...
Suları bulanır bulaqların da,
Barı hisslərimlə yuyunub gedim.

Namərdlər damında bordaq saxlayır
Yalanlar kökəlib, buxaq sallayır...
Şeytanlar altıncı barmaq saxlayır,
Axı nə xeyiri, deyinib gedim!?

Qarışqa əlində yesirdir fillər,
(Deyəsən dəyişik düşür fəsillər!..)
Tükənmək bilməyir fitnələr-fellər,
Səbrimin gözündən yayınıb gedim.

Ehtiyac bəxtimin püşkünə qalıb,
Nifrətim püskürə-püskürə qalıb...
Nimdaş köynəyimdən pis günə qalıb-
Dünyanı əynimdən soyunub gedim.

QOŞMASAYAĞI

Bu necə dünyadı, necə əyyamdı,
Filə söylədilər naşıdı, xamdı...
Qutulardan çıxdı milçəyin adı,
Qoymadı bir getsin huşa dərdimi.

Görən gözlər baxıb haqqı görmədi,
Bilmədim qarnının ağrısı nədi...
Yaz da ətəyini ələ vermədi,
Söylədim axırda qışa dərdimi.

Bu gediş-gəlişi gözüm almadı,
Şeytanın yolunda izi qalmadı...
Məni bir anlada duyan olmadı,
Açdım bircə-bircə daşa dərdimi.

Baxmadılar ömrə-günə dən düşər,
Bədxah ürəklərə duman-çən düşər...
Düşündülər uçub gözdən gen düşər,
Axır döndərdilər quşa dərdimi.

Vaxt ötdü...
Yolumu bağlasalar da,
Sinəmi yüz yerdən dağlasalar da;
Özümü ayaqda saxlasalar da,
Çəkdiklər həmişə başa dərdimi.

DAHA

Dünya gəlib hara çatırıb indi,
Şeytanın sayını artırb indi...
Daşlamaq gözümü bərk qırıb indi,
Daşı ətəyimdən tökürəm daha.

Yaxşı anlayıram, yaxşı qanıram,
Dərd-qəmin qolunu çətin qanıram...
Ünvan soruşsalar, susub qalıram,
Gözümü torpağa dikirəm daha.

Ömrüm çəhlim salır yetmiş yaşıma,
Gah qobu, gah qolpun çıxır qarşıma...
Ürəyi buraxıb başlı-başına,
Əlimi köksümdən çəkirəm daha.

BU YAĞIŞ...

Yeddi ildir bir yağışa düşmüşəm,
Taleyimlə qan-qarğışa düşmüşəm...
Bu yağışı indi başa düşmüşəm,
Ömrüm boyu yağasıdır, yağası.

Bu yağışın üstümdə çox dili var,
Ocağımı körükləyən yeli var...
Son günümdə bir kükrəyən seli var,
Bir hayqırıb qalxasıdır, qalxası.

O göstərib mənə belə meyil ha,
Səndən ayrı ələnmərəm deyir ha...
Qabağını çətir kəsən deyil ha,
Axırıma çıxasıdır, çıxası.

İllərimin buluduna bələnir,
Damcı-damcı taleyimə çilənir...
O neçə ki ara vermir, ələnir,
Dərd sinəmin ağasıdır, ağası...

BU QIŞI DA YÖNƏ VERDİM...

Yollarından yığdım daha gözümü,
Mən özümə həyan bildim özümü...
İlk dəfəydi həsrətin sərt üzünü,
Qabaq-qənşər durub gördüm bir təhər..

Hər misrama vaxt-vədəsiz düşdü dən,
İllər kəsdi hər şerimin ömründən...
Taleyimin qapısından o gündən,
Daha yadtək gəlib girdim bir təhər..

Leysan yudu o cəhlimi, o izi,
Açılmadı sözümün bət-bənizi...
Şaxtam vurdu bənövşəni, nərgizi,
Xəyalımda çələng hördüm bir təhər.

Xatirələr sinə-sinə sinəmdə,
Qoymadıkı dərd-qəm sönə sinəmdə.
Bir əlçim qar qaldı yenə sinəmdə,
Bu qışı da yönə verdim bir təhər...

BU AXŞAM GƏLMİŞƏM...

Yerdən nə səs gəlir, nə səmir gəlir,
Dur dinşə, nə nəfəs, nə hənir gəlir...
Xəyal da yüz yeri hərlənir gəlir,
Bu axşam gəlmişəm torpaq pusmağa.

Sükut ömürlərin şahıdır burda,
Hökmran əbədi yuxudur burda...
Çayı da göz yaşı axıdır burda...
Bu axşam gəlmişəm torpaq pusmağa.

Burda bir daşın da cınqırı çıxmır,
Özündən qırağa cığırı çıxmır...
Ha ev yiyəsini çağırım, çıxmır,
Bu axşam gəlmişəm torpaq pusmağa.

Sükut şəhəridir adı bu yerin,
Həsrətdir qohumu-yadı bu yerin...
Sinəmi qalayır odu bu yerin.
Bu axşam gəlmişəm torpaq pusmağa.

Adət-ənənələr yenəmi qalıb,
Ümidlər də bir ağ günəmi qalıb?..
Axı qapı pusmaq mənəmi qalıb,
Bu axşam gəlmişəm torpaq pusmağa!..

BİLMİRƏM

Getmisən bir yuxu kimi,
Qırpanmıram kirpiyimi....
Sinəmdəki dərdi-qəmi
Kim düzər sapa, bilmirəm.

Başlayıb əcəl təlimi,
Yeri tapılıb qəbrimin...
Nalı tökülüb təbimin,
Yoxuşda çapa bilmirəm.

Fikrimdə bu çiylik nədir,
Sözlər bir-birini didir...
Misralarım da küt gedir,
Təzədən yapa bilmirəm.

Üzümə baxmır bir gün də,
Saymazca keçir böyrümdən...
Səndən sonrakı ömrün də,
Adını tapa bilmirəm.

***

Getmisən...
Durub baxmışam,
Daha axrıma çıxmışam.
Əynimə xəzan taxmışam,
Tökülürəm yarpaq-yarpaq.

Hər günüm də, hər ayım da,
Sürgün olub harayımda...
Ömür adlı sarayımda,
Sönürəm mən çıraq-çıraq.

Düşmüşəm yazımdan ayrı,
Getmir güneyimin qarı...
Yol gəlsəm də sənə sarı,
Qabağımı kəsir torpaq...

Getmisən ömrümdən düz yeddi ildir,
Həsrət göynən gedir, yaman yellidir,
Gözünün yağını mənə yedirdir,
Ömrümə dərd-qəmdən şələ tutmuşam.

Sükuta dikirəm gözümü elə,
Divara deyirəm sözümü elə...
Ətrini tapmıram..
Üzümü elə
Boş yerə neçə cür gülə tutmuşam...

Gün-gün yaxınlaşır mənzilə köçüm,
Quru budaq kimi budanır içim...
Əlacım kəsilib bir görüş üçün,
Mən qara torpağı dilə tutmuşam.